

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. július-augusztus

XVI/7-8. szám

Lelki téren nem volt „uborkaszegző”, adódott lehetőségünk egy kis lelki építkezésre is a nyáron... Ny. L.

Kedves Testvérek!

1950. november 1-jén XII. Piusz pápa hirdette ki azt a dogmát, melynek lényege: Szűz Mária testestől és lelkestől felvétetett a mennyi dicsőségbe. Ez a hit azonban már sokkal régebb, hiszen a II. század óta a szentatyák is vallották, és a VIII. században élő Damaszkuszi Szent János pedig kifejezetten hirdette Mária mennybevétele. Van egy jámbor hagyomány is, amely visszanyúlik az apostoli korra. Ez elbeszéli, hogy az Isten tudtul adta az apostoloknak, térjenek vissza Jeruzsálembe, mert Szűz Mária lassan befejezi földi életét. Az apostolok össze is gyűltek Tamás kivételével, és imádságuk mellett szenderült el végleg Mária.

Halálakor valami édes illat terjedt el a levegőben. Eltemették egy sírboltban, úgy, ahogy akkor szokásban volt. Néhány nappal később megérkezett Tamás apostol is. A többiek elbeszéltek neki Mária halálát, és azt az édes illatot is, melyet utána éreztek. Tamás meghatódott lélekkel hallgatta mindezt, és azt kérte a többi apostoltól, vezessék őt a sírhoz, mert szeretne ő is elbúcsúzni. Amikor odaértek a sír bejáratához, újra érezték azt az édes illatot, majd mikor beléptek, döbbenet látták a holttest nincs sehhol sem. Nyilván ez csak legenda, de mégis mutatja, hogy már szinte kezdetektől vallotta az Egyház: Mária testestől-lelkestől került a mennyi hazába.

De miért jelentős mindez számunkra? Miért kell ezt ünnepelni? Elsősorban azért, mert ebben is az Isten szeretete mutatkozik meg. Jézus a mennyben sem feledkezett meg édesanyjáról, ott is együtt szeretett volna lenni vele. A Szentírás is elbeszéli, hogy Mária és Jézus milyen szoros kapcsolatban álltak egymással. Ez a kapcsolat nem szűnt meg Jézus feltámadása után sem. Magához fogadta édesanyját, és a mennyország királynőjévé koronázta.

Másodsorban azért fontos számunkra, mert nem szabad elfelejtenünk: Mária ember volt, olyan, mint mi. Ez pedig azt jelenti, hogy a mennyország nyitva áll mindenki előtt. Ez az ünnep az ember megdicsőülését tárja elénk. Az ember feltámadását és az örök életét, melyet újra és újra elimádkozunk a Hiszekegyben.

Harmadszor pedig ez az ünnep azért is fontos számunkra, mert feltárja, hogy kik azok, akik részesedhetnek mindebben. Jól tudjuk, hogy nem vagyunk olyan tökéletesek, mint Mária volt. Hiszen róla azt valljuk, egész életében nem követett el semmi bűnt, még bocsánatos bűnt sem. Ráadásul az Isten megóvta őt az áteredő büntől is. Mégis keresztény feladatunk, hogy egyre inkább tökéletesedjünk. Ez pedig azt jelenti, lelkileg fejlődünk kell. Szorosabbá kell válni a Krisztussal való kapcsolatnak. Másképpen nem megy. De az Istennek olyan nagy a szeretete irántunk, hogy Máriát példaként állítja elénk. Ő valóban példa, mert teljesen ember volt, és ha ő tudott tökéletessé válni, akkor mi is tudunk. Ráadásul, Mária a mi égi Édesanyánk is. Ő segít, hogy mi is oda jussunk, ahol ő van.

László atya

Három napos lelki feltöltődés

Mijo Barada – horvát karizmatikus – másodsor jött el hozzánk, Esztergomba, a Szent Anna Kerektemplomba szemináriumot, vagy más néven, lelkigyakorlatot tartani.

Tavaly júliusban, mikor először látogatott el hozzánk, gondoltam, itt a lehetőség helyben, ráadásul a mi templomunkban. Elmegyek, megnézem, mi is ez. Hozzá kell tennem, hogy bár voltam már lelki napon, lelkigyakorlaton, de nem szerettem ilyesmire elmenni. Eddig egyen sem éreztem magam jól, egyik sem vitt előrébb, se lejjebb, se feljebb. Úgyhogy elkönyveltem, ezt nem nekem találták ki. De ha már semmilyen erőfeszítést nem kell tennem és kvázi házhoz jön a lelkigyakorlat, akkor teszek még egy próbát. Ha nem tetszik, gondoltam magamban, akkor eljövök.

Nos, az idei júliusi szeminárium volt a harmadik, amire elmentem. Édesanyámnak és a nővéremnek a második.

Mijo személyében olyan embert ismertem meg, akinek a stílusa, mondanivalója nagyon közvetlen, barátságos, határozott, kompromisszumot nem ismerő, mégis kedves, szeretetteljes. Nincsenek felesleges sallangok. Kis csoportban beszéljük meg, írjuk le, osszuk meg! – részei a lelkigyakorlatainak. Nagyon gyakorlatias, emberközel, használható útravalót kapunk a szemináriumain.

Három nap. Három nap kiszakadás a világból, rohanásból. Három nap Jézussal. Ez mindenkit feltöltene, akkor is, ha csak úgy ott van, pláne akkor, ha részt vesz rajta lélekben is.

Sok zene, éneklés, két nap rózsafüzér a kitett Oltáriszentség előtt, mise minden nap és ima, ima, ima.

Az idei téma a házasság és a család volt. Első nap tele lett a templom. Fontos téma. Aki házasságban él annak azért, aki meg készül rá, annak azért. Pont a téma fontossága miatt talán kicsit nehéz is lehet egyeseknek. Ez is jelzi, hogy dolga van a témával. Az idei lelkigyakorlatra is szép számmal érkeztek papok, akik a gyónásban segítettek nekünk. Mijo minden alkalommal nyomatékosan hangsúlyozza, mennyire fontos az alapos gyónás. Ez mindennek az alapja. És ehhez minden lehetőséget meg is kaptunk a három nap alatt.

Örömmel tapasztaltam, hogy nem csak idősebbek, hanem fiatalok is szép számmal voltak jelen, párban és egyedül is. Nem csak nők, hanem férfiak is jöttek egyedül.

Tavaly novemberben tartott budapesti szemináriumon észrevettem, ahogy egy férfi egymagában letérdelt az Oltáriszentség elé. Ez a látvány annyira megragadott, hogy azt gondoltam, nincs is annál szebb és alázatosabb dolog, mint amikor egy férfi térdel imára kulcsolt kézzel Isten előtt. Ha az idei szeminárium témáját, a családot vesszük alapul, akkor a családot, a nőt a férfinak, a férjnek kell vezetni, védenie. De csak akkor, ha a férfit, férjet Isten vezeti és védi. És az a kép, amit akkor láttam, nekem ezt jelentette, hogy tudja, nem ő (a férfi) az úr a családban, a világban, hanem az Isten. Ezért is térdel az oltár elé. Sok ilyen férfire van szükségünk, mert nem uralkodni, hanem vezetni kell egy nőt, egy családot, közösséget, várost, nemzetet!

Ebben az igen felfokozott és abszurdításoktól mentes világban, amikor a család, mint egység, fogalom nagyfokú támadás alatt áll, nagyon nagy szükség van ilyen, a családdal, házassággal kapcsolatos tanításra, lelki megerősítésre. Arra, hogy megtanuljunk tudatosan imádkozni a családukért, felmenőinkért. Ehhez útmutatást és biztatást kaptunk.

De egyetlen ima és útmutató sem ér semmit, ha betesszük a fiókba. Egy recept sem főzi meg magát. Ehhez ránk is szükség van. Imádkozzunk a családukért, házastársunkért! Ha van, akkor azért, ha nincs, akkor meg azért, hogy az Isten megadja ezt nekünk. Erdős Péterné, Erdős Klára, Erdős Lujza

Házasság, család

Mijo Barada lelkigyakorlata

Esztergom-Városi Plébánia, Szent Anna templom, 2023

Édesanyámat itthon gondozom negyedik éve. Egyre jobban vágyakoztam elcsendesülésre, elmélyülésre. Isten adta meglepetés és lehetőség volt, hogy 2022 nyarán Mijo Barada lelkigyakorlatot vezetett a saját plébániám közeli templomában, Esztergomban.

Mélyen megragadott mindaz, ami történt. Igyekeztem megélni, továbbadni, amit láttam, hallottam. Bátorabb és tudatosabb lettem Egyházunk kincseinek felfedezésében és megosztásában. Reménykedtem, hogy Mijo Barada és segítői a következő évben is eljönnek Esztergomba. Hiszen a megtérés alapvetően *folymat*. A gyógyulás is többnyire *fokozatos*. Az Istenre szánt idő pedig feltölt, felfrissít. Éltet.

Lényegében nem hallottam *gyökeresen újat*. Mijo Barada katolikus hitünk roppant mélységű és magasságú gazdagságát tárta elénk. Azt, ami - szüleimnek, Egyházamnak hála! - mindig is rendelkezésemre állt. Egy részről „semmi különös nem történt a lelkigyakorlaton: közös imádságos éneklés, elmélkedés, szentségimádás, rózsafüzér, Úrangyala, gyónás és a legnagyobb ima: szentmise követték egymást. Szentmise után pedig, aki kérte, közbenjáró imát mondtak érte, áldást kapott. Megvalósult kicsiben az Egyház teljes „életműködése”:

¹³*Szenved valaki közületek? Imádkozzék! Jókedve van? Énekeljen zsoltárt! ¹⁴Beteg valamelyiktek? Hívassa el az Egyház előljáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében. ¹⁵A hitből fakadó ima megszabadítja a beteget, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer. ¹⁶Valljátok meg tehát egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Igen hathatós az igaz ember buzgó könyörgése.” (Jak 5,13-16)*

Gyönyörű, ismerős: hagyomány. Másrészt mindezt áthattotta az Élő Isten közelsége, sőt atyai, testvéri, baráti jelenléte, az Egyház szerető közege - számtalan gyengéd, lendületes gesztuson keresztül. Mijo Baradát hallgatva eszembe jutott: **„Az Úr pedig beszélt Mózesrel, szemtől-szembe, úgy, ahogy az ember a barátjával szokott beszélni.” (Kiv 33,11).**

2023 júliusában megint részt lehetett venni hasonló lelkigyakorlaton. Benépesült a kupolás, városszéli Szent Anna templom - még sokkal többen jelentkeztünk, mint előző évben (kb. 120 fő). Voltak ismerős arcok, és nagyon sok új, elszánt érdeklődő. Míg korábban életszakaszainkért imádkoztunk, most a szervezők javaslatára a házasság és a család lett a téma.

Férjemmel együtt boldogok voltunk, hogy közösen elmélkedhettünk házasságunkról, családunkról, közösen imádkozhattunk mindannyiunkért. Lehet, hogy számos dolgot másképp értékeltünk, de ez inkább élenkítette köztünk a beszélgetést a három rendkívül tartalmas nap élményeiről. Ebben az írásban néhány emlékezetes gondolatot és eseményt válogattam össze.

Mijo Barada megosztotta velünk, hogy mélyen hívő, horvát, katolikus családba született: földművesek, papok, orvosok a rokonságban, a felmenők között. Azt gondolta, maga is földműves lesz, otthon marad és gazdálkodik. Dadogott és szorongott - ha valami idegennek tűnt, az a tanítás: emberek elé kiállni és hitéről beszélni. *Isten azonban a hit taníójává tette.* Földje Isten földjévé vált.

Miközben aranyló mandarint nemesít és termeszt a napfényes adriai országban – időről időre útra kel és szerzte a világban sok ezer embernek tart lelkigyakorlatot. Tanúságot tett saját házasságának gyötrelmes születéséről, feleségével, Erikával közös növekedésükről a szentségi házasságban, négy gyermekükkel kapcsolatban „Isten pedagógiájáról”. Csendes, érzelmekben gazdag, határozott hangon beszélt – a kitűnő tolmácsolás lehetőséget adott pici tűnődésre és jégyzetelésre is.

Felhívta figyelmünket: mindenki családban született - a szent is meg a pokolra való szörnyeteg is. Valójában az volna a természetes, hogy Isten gyermekéből – belőlem, belőled szent válik. „Csak” azt kell megélni a családunkban, hogy *elsőként* szeretünk, megbocsátunk. Mindez elsősorban *szellemi harc*, amihez közös ima, csend, böjt és virrasztás adja a muníciót.

Apámnak tekintem-e az Istent, aki él és éltet? Még tovább: meg kell találnunk *Istent a szívünkben*, hogy üdvösségre jussunk. Ha viszont a lelkiismeretünk nyugtalan – menjünk gyónni. A gyónás lelki fürdőzés, sőt frissítő zuhany Mijo Barada szerint. Az Eucharisztia pedig: az Élő Isten bennünk. „A bűnösök kenyere, nem a szentek jutalma!” (Ld. Ferenc pápa)

Mijo újra meg újra aláhúzza: gondjainkban legelőbb *magunkkal* kell foglalkozni – ez nem önzés, hanem felelős alázat. Sok esetben éppen a saját hitemet kell erősítenem, azaz a hit ajándékát kérem – mert mit ér a kérésem, ha nem hiszek abban, hogy Isten jelen van, gyógyít és segít...???

A házasság, mint szentség legmélyebb vágyunk realitása egyben misztériuma: egy test, egy lélek vagyok a párommal. Egyesülésünkkor *mindent* átadunk egymásnak: *áldást* vagy *átkot* hozhatunk házastársunknak, majd leszármazottainknak, így egész családunkba. Tisztaságot vagy tisztátalanságot. Családunkban érződik, hogy milyen állapotban vagyunk. Egyetlen hívő, alázatos ember a család mélyén lassan Isten felé fordíthatja az elbizonytalanodott, bűnös úton, vagy nem elég jó úton járókat. **Édesanyánk méhe az első otthonunk.** Sejtisztint emlékezet alapján gyermekünk megörökli mindazt, ami korábban édesanyja méhében történt... Rettenetes szorongás, halálfélelem, extrém érzékenység jelenhet meg az ártatlan gyermekben. Szabadító, gyógyító imával orvosolható.

Mijo Barada tanított, hogy legyünk konkrétak az imában, a nevelésben. „Amit testi közelséggel nem tudsz megtenni - meg tudod tenni imával!” Óvva intett: az ördög mindent elkövet, hogy megsebesítse a családot. Evangelizációjának szíve Jézus példája nyomán **a hit három lépése**: 1. Elfogadni az adott helyzetet – akármilyen keserves. 2. Megköszönni Istennek az adott helyzetet. 3. Kérni, hogy Isten a konkrét helyzetben dicsőüljön meg, nyilvánítsa ki mindenhatóságát és igazságosságát.

A lelkigyakorlat vége felé részesülhettünk betegek kenetében. Megszentelt és exorcizált vizet, sőt és olajat kaphattunk, hogy otthon, mindennapjainkban használhassuk, az Egyház iránymutatása szerint. Megújíthattuk az igazsági fogadalmunkat. Közösen hódolhattunk az Eucharisztia előtt. **Mi, mint házaspárok a hit egységét fedeztük fel újra, Isten gyermekeinek szabadságában.**

Remélem, reméljük: „*Jó földbe hullott a tanítás magja és termést érlelt.*” (Mt 13,23)

Kiss Lászlóné Kamrada Bernadett

Jubiláns házaspárok szentmiséje

Egyházközségünk idén is megemlékezett a házasságkötésük kerek évfordulójához érkezett házaspárokról. Öröm volt látni, ahogy megilletődve, olykor meghatódva újra megerősítettek a komolyan gondolt, az Isten színe előtt évekkal ezelőtt kimondott hűségesküjüket. Igazi ünnep részese lehetett mindenki, aki ezen a szentmisén jelen volt. Példamutatást kaptunk a jubilánstól arra, hogy a Jóistenbe kapaszkodva, szeretettel, őszinte egymásra-figyeléssel szépen lehet együtt élni, megmaradni a házasságban.

Az ünneplő Nadasdi-Malinka házaspár így gondolt vissza közös életükre:

„...Attól kezdve mindig együtt voltunk. Jenny meg én úgy voltunk, mint a borsó meg a héja....”

Mi pont ilyenek vagyunk, mint a borsó meg a héja: kiegészítjük egymást, de egyik sem lehetne a másik nélkül. 23 évvel ezelőtt a közös érdeklődés, a tánc révén ismerkedtünk meg.

Hamarabb voltunk barátok, mint szerelmespár. 15 évvel ezelőtt, közel 30 éves korunkban házasodtunk össze. Az elmúlt évek alatt sajnos több barátunk, ismerősünk elvált, számos stabilnak hitt kapcsolat megszakadt... Vajon mi jól csináljuk? Velünk nem fog ilyen történni? Többször elgondolkodtam, vajon mi tényleg mások lennénk? Nem tudom. De azt igen, hogy mi mindketten tudatosan törekszünk arra, hogy jól csináljuk.

Hétköznapjaink része a gyöngédség és a szeretet-kifejezések, mint a simogatás, az ölelés, rendszeresen dicsérik, támogatásunkról biztosítjuk egymást. Mindig ott vagyunk egymásnak. Ő az első, akinek elmesélem, akár öröm, akár bánat ér. Számomra a Férjem nem csak házastárs, gyermekeink édesapja, hanem a legjobb barátom is. Azt gondolom ez a fajta sokrétű szeretet az, ami átlendít a borúsabb időszakokon is. Megosztjuk egymással álmaikat, félelmeiket, reményeiket, sokat beszélgetünk ezekről, vagy arról, ami épp velünk történik a hétköznapokban.

Azt gondolom, fontos, hogy mindezen szülői és házastársi szerepek mellett megadjuk egymásnak azt a szabadságot is, hogy kiteljesedjünk saját hobbynkban, szakmánkban.

Szüleim 45 éve házasok, Férjem szülei azonban elváltak, vannak tehát jó és rossz példák is előttünk. Azonban azt gondolom, mi, ott az oltárnál 2008. szeptember 6-án döntöttünk: egymást és a közös életet választottuk. Jóban és rosszban. Ennek szellemében élünk, és bízom benne, azzal, ahogy egymást szeretjük, jó és követendő példát mutatunk fiainknak, akik tovább viszik családukat és házasságunk értékeit saját életükbe, hogy miénkhez hasonló, boldog életet élhessenek.

Nádasi Malinka Kriszta

Krisztus Jézus nagyanyjának, / Dicsőséges Szent Annának / Zengjen buzgó éneket / Szívünkől a szeretet...

– énekeltük július 26-án templomunk védőszentjének névünnepe. Sokan gyűltünk össze. Imádságos lélekkel vártuk a mai estét. A szentmisét Beer Miklós püspök atya celebrálta, a nagyszülőket a ministránsok és a Mindszenty iskola 1.b-s kisdíákjai köszöntötték. Csilingelő hangjuk, ragyogó szemeik, kedves verseik olykor könnyeket csaltak a szemünkbe.

Örülünk, hogy egyházközségünk őrzi a szép hagyományt, a nagyszülőkről való megemlékezést. Ezen a napon különösen is aktuálisak Sík Sándor sorai: „...Hova lenne a sok gyönyörű család / Ha ráncos kézzel fel nem tartanák / Továbbszolgáló nagyapák s anyák!” NY.M.

Plébániai hittantábor 2023

„A nyári pihenés legszebb formája a táborozás.”

Az idei évben is hagyományos módon került megszervezésre az Esztergom-Városi Plébánia által szervezett hittantábor, augusztus 7. és 11. között. Helyszínnek egy nagyon szép dunakanyari várost, Szobot választottunk. A város katolikus iskoláiból jelentkeztek gyermekek, sőt a környék településeiről is több táborozó érkezett.

Felgyorsult világunkban gyakran megfélekedünk az elcsendesedéssel, a teremtett világ kincseinek értékeléséről és megcsodálásáról. Az online világ, munkák sokasága, irigység és gyűlölködés vesz bennünket körül, és olykor megesik, hogy elszakít bennünket Istentől. Mivel ezek szinte mindennapi események körülöttünk, úgy gondoltuk, hogy szükséges ezeket közösen ábeszélni, átgondolni. Így az idei hittantáborunk témájának a Noé bárkája történet feldolgozását választottuk.

A hét során számtalan közösségi játék, összefogás, kézműveskedés, tábori posta, angyalok, lelki feltöltődés, bátorságpróbák sokasága, elcsendesedés színesítette a táborozást. Minden nap egy-egy részletet ismertünk meg a kerettörténetből, amire felépítettük az aznapi programokat. Hétfőn borús, szeles időben érkeztek meg táborozóink a plébánia udvarára.

Tábornyitásként a „Bogaras bácsi” tette izgalmassá, aki élő állatos, interaktív foglalkozást tartott, és képzeletben végig tudtuk utazni vele a Földet. Ezután közösségi játékok és játszótérezés következett. Amikor a vonaton utaztunk már ragyogóan sütött a nap. Szobon elfoglaltuk szállásunkat, megismerkedtünk egymással. Egy tábornyitó szentmise keretében hálát adtunk, és kértük a Fentiek segítségét az előttünk álló néhány naphoz. Első esténket közös mozizással zártuk, ahol **Evan, a mindenbó** című filmet néztük meg.

Kedden Budapestre utaztunk, ahol egy szép napot töltöttünk a Fővárosi Allat-és Növénykertben. Számomra külön öröm volt, hogy a nagyobb táborozóink segítettek, terelgették a kisebbeket, és készségesen engedelmessé mindent megtettek, hogy a gyerekek eljussanak ahhoz az állathoz, amit szeretnének látni. Nap végére jól elfáradtunk, esténket hálaadással zártuk.

Szerdán Márianosztrára utaztunk, ahol László atya bemutatta nekünk a Magyarok Nagyasszonya Bazilikát, imádkoztunk otthonmaradt családtagjainkért, majd bebarangoltuk a közeli erdőt. A kirándulásunk során is öröm volt látni, ahogy segítő kezet nyújtanak egymásnak táborozóink. Pihenésképpen számháborúval töltöttük az időt. Ezen a napon angyaloktunk a gyerekekkel. A kihúzott személyek igyekeztek segíteni egymásnak az út során, vagy éppen beszélgetéssel, kedves szavakkal jártak a kedvükbe társaiknak, mint „angyalok”. Az est megkoronázása a sötétedésben kezdődő táboréj volt, amely jó hangulatban, énekléssel, játékokkal telt.

Csütörtöki napon a gödi Dunakaland Kalandpark pályáin mutathatták be táborozóink, hogy milyen ügyesek és bátrak. Itt is sok-sok segítségnyújtás, biztató szó hangzott el a vidám, olykor félős gyerekek szájából. Többször megállapítottuk, hogy ezekért a pillanatokért (is) érdemes! Hazafelé fagyiztunk, majd mindenki izgatottan készült az újabb próbára, ami az esti bátorságpróba volt.

Táborunk utolsó napján, pénteken, a kézműveskedés során, forgószínpadban érdekes, fejtörő feladatokat oldhattak meg a gyerekek, amik Noé bárkája c. történethez kapcsolódtak. A végén ezekből a feladatokból mindenki elkészítette a saját bárkáját egy lapbook formájában. Délután, az ebéd után birtokba vettük a nagy és tágas szobi játszótér, majd késő délután kitértünk a hajóállomásra és fáradtan, de rengeteg élménnyel gazdagodva tértünk haza Esztergomba.

Azt gondolom, hogy a következő gondolatokat, amelyekre a napjaink épültek fel, mindannyian megszívlelhetjük:

1. Ne szalaszd el a hajót!
2. Emlékezz, hogy mind egy hajóban evezünk!
3. Tervezz előre! Még nem esett az eső, amikor Noé elkezdte építeni a bárkát.
4. Maradj fitt! Előfordulhat, hogy valaki, igazán nagy feladatot bízik rád, amihez kell az erő! Ép testben, ép lélek lakozik!
5. Ne hagyd, hogy a kritizálók befolyásoljanak, csak tedd, amit tenned kell!
6. A biztonság kedvéért legyen egy párod az úton!
7. A gyorsaság nem mindig előny. A csiga és a gepárd ugyanazon a fedélzeten utazott.
8. Amikor ideges vagy valami miatt, tudjál lebegni és segítséget kérni a Fentiektől!
9. Ne feledd, a bárkát amatőrök építették, a Titanicot pedig profik.
10. A jövődet építsd magasra!
11. Nem számít mekkora a vihar, ha Istennel vagy, mindig szívárvány vár rád!

Hálásan köszönjük elsősorban Pokriva László atyának, hogy szívhez szóló gondolataival lelkieken erősített mindannyiunkat, és lehetővé tette ennek a tábornak a létrejöttét! Köszönetünket fejezzük ki Radnics Zoltán atyának is, aki végig velünk volt a tábor során és mindenben számíthattunk rá! Köszönjük Szabó Andor atyának, hogyha ideje engedte, meglátogatott bennünket, és velünk volt a programokon!

Hálásak vagyunk minden szülőnek, akik ránk bízták gyermekeiket erre a néhány napra!

Köszönjük Izing Misinek és Gál Gyulának, akik a háttér-munkák mindegyikében segítségünkre voltak, valamint minden segítőnek, akik szabadidejükben készek voltak a segítségünkre lenni. Hálásak vagyunk azoknak is, akik imával, gondolatokkal velünk voltak!

A legnagyobb hála, köszönet a Jóistennek szól, aki mindig óvó tekintetével őrzött, segített bennünket.

Erre a táborra is nagyon sokat készültünk, mindig hatalmas öröm számomra, ha hittantáborba jelentkeznek diákok, ez mindig nagyon jó visszaigazolás! Hálátelt szívvel köszönöm a segítőtársaknak a közös „munkát”, akik nélkül ez a tábor nem valósulhatott volna meg: Erdős Klári, Tóth Lili, Kecskeméti Zoli és Árpai, Gál Peti.

Azt gondolom, öt nap alatt megtapasztaltuk, hogy mik is azok a dolgok, amik igazán fontosak, és hozzájárulnak az Isten és ember közötti jó kapcsolat megtartásához. **Ezt leginkább a tisztaság, becsületes és vidám gyermektáborban lehet megtapasztalni!**

Igyekezzünk a következő táborig megtalálni minden napban a kincseket, és sokáig feltöltődve lenni a tábori élményeinkkel! Plébániai ifjúság, gyerekek! Jövőre is várunk Benneteket!
Meszes Zsófia

Mindegyik hittantábor szuper volt, de a mostani a legjobb. A legjobban az állatkert látogatása és a hajózás tetszett, a kirándulást is végigcsináltam, pedig nem volt könnyű, főleg a lefele út. A régi barátaimmal jó volt újra együtt lenni. Megint sok új barátot szereztem, nem csak gyerekeket. Sajnos ismét várnom kell egy évet, hogy újra Zsófi nénivel, László atyával, Andor atyával és a többiekkel táborozhassak. *Szivós Máté*

Generációk imakapcsolata II.

**Kedves Testvérek! Imádkozunk egymásért!
Most a fiatalabbak (55 éves korig)
az idősebbekért (55 éves kortól) – és fordítva!**

Akik (egyének vagy családok) önként és szívesen bekapcsolódnának a jó cselekedetek ezen formájába, mikor is a **fiatalabbak és az idősebbek egymásért imádkoznak**, azoknak két hónapig a következő „feladatuk” van:

Hetente 1 alkalommal – **OTTHON** – egy tized rózsafüzért elmondunk azért, akinek a nevét kihúztuk. Feltétlenül maradjon **TITOK**, kiért is tesszük ezt! Amikor letelik a két hónap, kis összejövetel keretében közösen „kiderítjük”, kit is hordoztunk imáinkban.

A jelentkezéshez a templomban a szentmiséken kirakunk **két dobozt: szeptember 2-3-án ill. szeptember 9-10-én.**

1. FIATALOK (55 éves korig)

A kitett cédulára felírod a teljes neved (olvashatóan), gemkapoccsal lezáród, és **bedobod** a dobozba.

2. IDŐSEBBEK (55 éves kortól)

A kitett cédulára felírjuk a teljes nevünket (olvashatóan), gemkapoccsal lezárjuk, és **bedobjuk** a dobozba.

ENNYI AZ ELSŐ FELADAT, majd:

Szeptember 16-17-én a másik generációból bejelentkezettek közül **kihúzzunk egy nevet**, akiért két hónapig imádkozunk.

Tehát két szombat-vasárnap gyűjtjük „titkosan” a neveket. Bízunk abban, hogy a Testvérek tetszését elnyeri – immár másodszor – ez a kis, játékosan induló, ám nagyon fontos adventi időt előkészítő jó cselekedet, és sokan vesznek részt benne!

A bejelentkezőktől kérjük, vegyük komolyan, és csináljuk végig ezen imafelajánlásunkat, hogy ne csalódjon senki majd a **TITOK felfedésekor**, hogy ő teljesítette a vállalását, érte

viszont nem imádkoztak! – A záró összejövetelre **november 12-én, vasárnap** kerül majd sor.

Örömteli, imádságos találkozást kívánunk!

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- Bár kívülről nem sok látszik, halad a Kálvária kápolna felújítása. A telken a bozótirtás megtörtént, az elszállítás folyamatban. A belső falvarrások megvannak, hamarosan kezdődik a födém megerősítő/stabilizáló átkötése, majd a tető megépítése, a huszártorony beemelése. A szerpentin tulajdonjogi rendezése is halad, ennek megtörténte után kezdhethetünk a stációk felújításával is foglalkozni.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Garami Luca	Fürge Hannaróza	Knapp Ábel János
Kelenföldi Gréta	Balázs Leila Anna	Fiedler Márton
Németh Ájlin Anna	Horváth István	Jankovits Mirella
Székely Zalán László	Szenczi Zsolt Ferenc	
Kotlacsik Helena Nóra	Szógyéni Bernát Marcell	
Sárközi Denisz	Ströbl-Orbán Balázs	

Házasultak: Várszegi Balázs - Kuzma Kata

Szepesi Tamás - Katkó Margit

Stadler Tamás - Szalai Zita

Márkus Gábor - Dr. Lóczi Brigitta

Szikszai László - Takács Rebeka

Elhunytak:

Riba Lászlóné, Lendek Katalin	89 éves
Tóth Gáborné, Cziráki Judit Teréz	79 éves
Demus Gábor	47 éves
Szabolcs Sándor	62 éves
Reiser Istvánné, Rappold Angéla Angyalka	98 éves
Návrádi Kálmánné, Grineusz Magdolna	98 éves
Szabó Jánosné, Maga Ibolya	67 éves
Kiffer Mihályné, Berczel Ilona	93 éves
Müller Csaba	77 éves
Szoboszlai Imre József	76 éves
Németh Istvánné, Kálazi Márta Marianna	71 éves
Kacsó Boldizsár	46 éves
Sárhegyi Ferenc	71 éves
Darázsdi László	79 éves
Lebedy Istvánné, Zsigmond Margit	93 éves
Széher Péter	44 éves
Nemecz Zoltán	69 éves
Forgács István	87 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**